

Практиката.

Добротой кой царь, който управявалъ народа си до колкото се може по добръ. Като остарява и навършило да умрѣ повикава великодушнѣ синъ имъ представилъ наследника си на си Който билъ съ време изучилъ на сирѣтъ науки а на нѣвѣ по управлението и казва на великодушнѣ си: „Ето азъ вече остарявъ и скоро ще настане време, когато азъ ще си идѣ на пѣдѣтъ а престоломѣ ще прѣдавъ на синъ си. Азъ до колкото можѣхъ, трудилъ съмъ се да добротой на народа си, хранивъ цѣло а синъ имъ да въ управява подобръ; И тъй съмъ се постарявъ и съмъ го изучилъ навсѣко, що ще му потребва да знае въ управлението. Ама мисля, че сега трябва да го дамъ на нѣкого отъ васъ, да се попрактикува, за онова, което може да му се служи Кого избирате азъ между васъ си, който може да ми служи такъ служба въ му дѣла синъ си да го попрактикува. Всѣки едногласно указали на едного Когото съгласили да дойдѣ да направи това. Царьто се вънадавилъ, виква синъ си та му казва, че ще го прати да практикува и му казва, че трябва да се покорява, да служи, да търпи и да сноси всѣко що оказано му е вѣди за добръ да го научи съ тѣзи намерения